

عنوان مقاله:

بررسی واژه شفاعت در اسلام

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع روانشناسی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رضا رضایی - دانشجوی کارشناسی مشاوره دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مدرس ایلام

اصغر محبی - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه قم

وحید جعفرنژاد - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مدرس ایلام

روح الله دوستی - دانشجوی کارشناسی مشاوره دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مدرس ایلام

خلاصه مقاله:

شفاعت یکی از عقاید تمامی ادیان الهی است که نه تنها در اسلام بلکه در سایر ادیان ابراهیمی نیز بوده و هست. این عقیده که بر اساس کتاب و سنت و عقل اثبات شده تقریباً مورد اتفاق تمامی مسلمین است و به جز گروهی اندک هیچ یک از فرق و مذاهب اسلامی در معنای مصطلح آن تشکیکی نکرده اند. اما در کم و کیف مسأله شفاعت به معنای درخواست نمودن عفو از شخصی که تقصیر در باره او واقع شده اختلافات چشمگیری بوده و هست و افراد به تبع پیش فرضها و پیش داوریهایی خود برداشتهای متفاوتی از شفاعت، و شفاعت کننده و شفاعت شونده داشته اند و به همین خاطر دچار انحرافات در این زمینه شده اند. با ظهور اسلام در طول رسالت پیغمبر حدود 30 آیه در زمینه شفاعت نازل شد. این آیات در حقیقت به چند دسته تقسیم می شوند که در مجموع معنای حقیقی شفاعت را بیان و «شفیع» را منحصر خدا معرفی می کنند و و شفاعت را مشروط به اذن الله میکنند، و شرایطی برای شفاعت کننده و شفاعت شونده ذکر میکنند. سپس روایات فراوانی در مورد پذیرش اصل شفاعت، شفاعت کننده گان و شفاعت شونده گان، محرومان از شفاعت بیان شده است. و در ادامه نظر مفسران - که هیچ یک از مفسران فرق اسلامی در اصل شفاعت شکی ندارند و فی الجمله مورد اتفاق همه فرق ها است ولی در مسائل جزئی آن اختلاف دارند- آورده شده است.

کلمات کلیدی:

شفاعت، شفاعت در قبل اسلام، شفاعت در قرآن، شفاعت در روایات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475166>

